b.r.

Kontrakty Dubieńskie i Lwowskie

http://rcin.org.pl

http://rcin.org.pl

KONTRAKTY

DUBIENSKIE Y LWOWSKIE

Ze zbiorów Fundacji im. J. J. Michalskich
XVIII.2.1004
XVIII.2.1374

O Jarmarku słyszałem w Dubnie i we Lwowie,
Co go świat polerowny Kontraktami zowie.
Mówiąc onim móy sąsiad tak mi go okryślił,
Ze wszystkiego tam dostać czegoby zamyślił.
Ja portzeb mam dość wiele ale że w tę drogę,
Dla mey słabości iechać tam w cale nie mogę.
Kto mi iednak nastręczy to co tu wyrażę,
Ze zwdzięcznością nadgrodzę skutkiem to okażę.

Potrzeby które na Kontraktach ma się pytać w punktach niżey wyrażonych.

Pana który na termin długi swe wypłaca,
Jurystę; który sprawy iak nayprędzey skraca;
Possesora, co ludzi nic nie uciemiąża,
W teraźnieyszych pobraniach szczęśliwego męża.
Pannę, co nie Francuza mieć za męża rada,
Kobitę co o wieściach ustawnie nie gada,

http://rcin.org.pl

Pannę, co niechcę zamąż poyść tego momentu,
Szlachcica; co po dziesięć niechce brać procentu.
Polaka, który dobrze radzi swey Oyczyznie,
Chłopa co szczerze Panu robi na Pańszczyznie.
Trwałego w nieodmiennym czuciu Patryotę,
Coby miłość Oyczyzny za cel miał i cnotę.
Ministra, od postronnych by niebrał zadatki,
Sędziego, by nie patrzał zkąd są większe datki,
Plebana, by bez zdzierstwa chodził koło trzody,
Damy, coby niechciała nowey coraz mody;
Młodzika; co po Oycu skoro rząd ogarnie,
Aby swego maiątku nie roztrwonił marnie.
Kawalera, by kroców niechciał wziąść po Pannie,
Ten co wziął, aby w suchey nie pocił się wannie.
Oyczyma by Pasierzbow nie urwał maiątku,
Ekonoma, co z Pańskich rzeczy niechce wziątku.
Teologa, któryby poradził sumniennie,
Stadło, by się kochało raz wraz nie odmiennie.
Zyda, któryby cechy nie nosił szalbierza,
Skromnego w czasie Woyny trwaiącey Zołnierza.
Dobrego żeby niebył piiak Rzemieślnika,
Pobożnego bez intryg taynych Zakonnika.
Sąsiada spokoynego przy połowie włości,
Człowieka przy rozumie gdy brodzi w miłości.
Rodzicow bez różnicy w swych dzieci kochaniu,
Braci, którzy w statecznym są sobie sprzyianiu.

A ieżeliby żądać, godziło ſię więcy,
Takiego coby darmo dał kilka tyſięcy.
Kto naſtręczy niech znać da do Swiętego Ducha,
Bo mnie tam iuż na ſtarość oſadziła ſkrucha.

http://rcin.org.pl

Ze zbiorów Fundacji im. J. J. Michałowskich

http://rcin.org.pl

N-8

1004

http://rcin.org.pl

XVIII-2r 1374

http://rcin.org.pl